

Verlalaisten matka Saksan Werlaan 5.-8.6.2014

Aamulla anivarhain

Aamulla jo ennen auringonnousua starttasi parikymmentä matkalaista Puolakan bussilla kohti lentokenttää, josta matkamme alkoi kohti Berliiniä ja Tegelin lentokenttää. Helsingin kentällä liittyi vielä muutama matkalainen porukkaan niin, että meitä oli yhteensä 28. Osa oli jo pari vuotta sitten Italian Verlassa mukana olleita ja osa uusia verla-matkalaisia. Tegeliin saavuimme jo kymmenen tienoissa, joten meille jäi koko päivä aikaa tutustua Berliiniin ennen kuin matkamme jatkui eteenpäin.

Tutustuminen Berliiniin

Aloitimme noin kolmen tunnin kiertoajelulla Saksan pääkaupungissa. Matkan varrella näimme niin entistä Itä-Berliiniä kuin Länsi-Berliiniäkin. Koko matkan mukanaamme ollut oppaamme Petra oli meitä jo vastassa kentällä ja hänen asiantuntevalla opastuksella näimme millaista on ”muurin” kummallakin puolella. Itäpuolella on vielä selvästi havaittavissa menneisyys esimerkiksi talojen kunnossa. Tutustuimme myös melko erikoiseen arkkitehtuuriin, nimittäin rakennukseen, jossa toimivat kaikki Pohjoismaiden suurlähetystöt. Rakennus oli monesta eri materiaalista, puulajeja useita, kiveä, lasia ym., rakennettu ja monen mielestä melko erikoinen niin muodoltaan kuin materiaaliltaan. Ajoimme myös liittokansleri Angela Merkelin virka-asunnon ohitse, joka sijaitsee aivan Bundestag'n, valtiopäivätalon, vieressä. Näimme myös kaikki tavallisimmat nähtävyydet kuten, Branderburger Tor (entinen Saksan kahtiajaon symboli), Checkpoint Charlie (neuvostoliittolaisten ja amerikkalaisten välisten sektorien kontrollipiste), Potsdamer Platz, eräs Berliinin keskeisemmistä paikoista, Alexanderplatz, entinen Itä-Berliinin keskuspaikka ja East Side Gallerie. East Side Gallerie on 1316 m pitkä Berliinin muurin osa, johon eri maiden taiteilijat ovat tehneet kuvituksia. Merkittävän ja mieleen jäävän vaikutuksen teki juutalaisten muistomerkki, Holocaust-Mahnmal. Kiertoajelun aikana näimme myös paljon nykyistä Berliiniä, jossa selvästi erottuu vielä itäinen ja läntinen puoli talojen ja ympäristön erilaisuudella. Berliinissä on nykyisin noin kolme miljoonaa asukasta ja autoja on lähes joka toisella. Sen kyllä huomasi liikenteessä, varsinkin ruuhka-aikoina. Suosituin auto tuntui olevan pieni Mersu Smart, varsinkin keskustassa. Mitä kauemmas keskustasta menimme, sitä suuremmiksi autot vaihtuivat.

Vierailu Brauhaus Spandau -panimoravintolassa

Ensimmäisen yön vietimme Berliinissä ja hotelli Leonardo majoittumisen jälkeen muutamat ehtivät jo käydä tutustumassa hotellin lähiympäristöön. Lähdimme vielä illalla tutustumaan Brauhaus Spandau – panimoon ja illalliselle panimoravintolaan. Panimomestari ja ravintolan isäntä kertoi meille erinomaisen kiinnostavasti ja seikkaperäisesti sekä oluen valmistuksesta että Spandaun historiasta. Spandaulaisten mielestä, joita on noin 200 000 ja vaikka ovatkin nykyään osa Berliiniä, ovat he ennen kaikkea spandaulaisia ja ylpeitä siitä ja historiastaan. Maittavan hapankaali-liha-aterian ja olutmaisteluiden jälkeen lähdimme takaisin hotelliin väsyneinä pitkästä päivästä.

Potsdam, keisareitten kaupunki

Seuraavana aamuna lähdimme matkaan kohti Potsdamia ja Braunschweigia, josta tuli tukikohtamme loppumatkan ajaksi. Matka Potsdamiin, vanhaan keisarilliseen kaupunkiin, kulki saksalaisen maaseudun halki. Näimme valtavia tuulivoimaloita, kymmeniä ja kymmeniä pitkin matkaa tai välillä vain muutaman, mahtoiko olla jollakin oma tuulivoimala. Tutustuimme kaupunkikiertoajelulla nähtävyyksiin mm. hollantilaiskortteleihin ja Sanssoucin linnaan, jossa keisari Friedrich I asui hallituskaudellaan. Linnan

mahtavat taidearteet ja sisustus olivat todella mykistäviä samoin kuin koko keisarillinen ympäristö, joka muistutti mahtavuudessaan Versaillesia. Preussin keisarit asuivat Potsdamissa, missä sijaitsee useampikin komea linna, jotka toimivat esim. vieraslinnoina, viinitarha- ja orangerina. Maittava lounas nautittiin hollantilaiskortteleissa, Den Fliegende Holländer –ravintolassa, lentävän hollantilaisen ravintolassa. Vielä kaupunkiin tutustumisen ja ostoksilla käynnin jälkeen suunnistimme illaksi Braunschweigiin. Matkalla ajoimme nk. venäläistalojen ohi, Russische Kolonie ”Aleksandrowka”, pieni ”kylä”, joka muistutti aivan karjalaishuviloita.

Braunschweig

Illalla suurin osa jaksoi vielä lähteä tutustumaan kaupunkiin. Osuimme juuri helluntaiviikonlopuksi kaupunkiin ja siellä oli perinteiset keskiaikamarkkinat ja esityksiä. Samanlaiseen keskiaikatapahtumaanhan olemme jo tutustuneet omassa Verlassamme. Matkan loput yöt vietimme Braunschweigissa, hotel Frühlingissä. Myös Braunschweigissa riitti nähtävää, vaikka ehdimme tutustua kaupunkiin ainoastaan iltaisin.

Piparkakkutalojen ja kepposten sekä noitien kaupunki

Lauantaiaamuna matkasimme Goslar –nimiseen kaupunkiin noin tunnin ajomatkan päässä Braunschweigista. Goslar on piparkakkutaloja muistuttava kaupunki, joka kuuluu Unescon maailmanperintökohteisiin. Kaupunki sijaitsee Harz –vuoriston kupeessa ja on ainutlaatuinen arkkitehtuuriltaan. Tutustuimme kaupunkiin kävelemällä tai jotkut hyppäsivät kaupunkijunan kyytiin, jolla näki vähän laajemmalti kaupunkia. Kaupunki on perustettu 922, Henrik I Linnustajan toimesta läheiseltä Rammelsbergin vuorelta löytyneitten hopeavarantojen takia, joten kaupungilla on pitkä historia. Kaupunki on myös kuuluisa kepposista ja Harz –vuoristossa asuvista noidista.

Pfalz Werla

Viimeisen matkapäivän aamuna lähdimme kohti varsinaista pääkohdettamme, Werlaa. Werla sijaitsee noin kolmen tunnin ajomatkan päästä Berliinistä, Ala-Saksissa. Alue on noin 20 hehtaaria ja sijaitsee 17 m lähellä virtaavan Oker-joen yläpuolella. Petra-oppaamme oli sopinut meille tapaamisen professori Dr. Thomas Dahmin kanssa ja muutaman minuutin etsimisen jälkeen löysimme oikeaan paikkaan. Varsinaista Werlaa ei ole enää näkyvässä, vaan se sijaitsee maakerroksen alla. Sitä ole tarkoituskaan kaivaa esille enempiä kuin on jo tehty. Muutamia kiviraunioita mm. kirkon kivijalka on kaivettu esille, missä vierailusunnuntaina oli helluntaijumalanpalvelus. Läheisen Werlaburg –nimisen kylän asukkaat olivat tietoisia tulostamme ja niinpä mekin jouduimme laulamaan suvivirren suomeksi kirkonmenoissa. Onneksi Eevalla meidän porukasta oli kuorokokemusta, joten hän johti ”kuoroamme”. Jumalanpalveluksen jälkeen oli perisaksalaisesti tarjolla olutta ja Bratwurstia, meistä vähän erikoista, mutta siellä varmaan yleinen tapa.

Pfalz Werla kuului Schladen – Werla –nimiseen kuntaan, mutta nimenmuutos Werlaksi on toteutusvaiheessa. Nykyään lähistöllä sijaitsee Werlaburg –niminen pienehkö kylä. Se sijaitsee ylänköalueella, joka on ollut merkittävä pyhän saksalais-roomalaisen keisarikunnan keskus varhaisella keskiajalla. Lähistöllä sijaitsevien Goslarin ja Rammelsbergin poliittisen aseman vuoksi Pfalz Werlankin asema kohentui ja siitä kehittyi itsenäinen ja omavarainen asutus. Myöhemmin autioitunut alue löydettiin uudelleen 1900-luvulla ja se on ollut sen jälkeen arkeologisten kaivausten ja tutkimuksen kohde. Kaivaukset ovat kuitenkin nyt lopetettu ja alue jätetään nykyiseen muotoonsa. Paikka on nykyään avoin yleisölle.

Takaisin Verlaan

Paluumatka Werlasta takaisin Berliiniin ja Tegelin lentokentälle helteisessä säässä kesti kolmisen tuntia. Onneksi Berliinistä mukaamme lähtenyt kuljettajamme Karsten oli varautunut koko reissumme ajan vallinneeseen helteeseen lastaamalla aina aamulla auton tavaratilaan laatikkokaupalla vettä ja tietysti, Saksassa kun olimme, olutta. Koko matkan ajan sää oli +36 astetta, mikä oli meille viileämpään tottuneille joskus vähän liikaa, mutta ei se haitannut. Kun laskeuduimme Helsinki-Vantaalle, kuulutti kapteeni säätilan olevan iltakymmeneltä ”vain” +17 astetta, pääsi koneessa monelta helpotuksen huokaus. Matkatavarat saatuamme oli Puolakan bussi meitä vastassa ja lähdimme kohti koti-Verlaa. Paluumatkalla bussissa aloimme jo suunnitella seuraavaa reissua. Vaihtoehtoina olivat vielä käymätön Intian Verla tai pari vuotta sitten käyty Italian Verla Garda – järven lähistöllä. Suurin osa tälläkin matkalla mukana olleista oli jo Italian Verlassa mukana. Yhtenä vaihtoehtona heitettiin yhdistetty bussimatka Italian ja Saksan Verlaan. No, saapa nähdä, mikä näistä toteutuu. Parin vuoden päästä se jo tiedetään.

Matkalla tuli paljon uusia ystäviä jo entisten lisäksi. Matkalaisten onkin tarkoitus kesän mittaan kokoontua Verlassa muistelemaan matkaa ja katsomaan Seppälän Joken matkalta ottamia satoja kuvia ja videota. Ahveniston Tiina ja Matkapojat olivat räätälöineet meille erittäin mielenkiintoisen matkan, jossa riitti kaikille kaikkea, historiaa, nykypäivää, aikaa ostoksiin ja ennen kaikkea tutustuminen saksalaiseen ruoka- ja olutkulttuuriin. Kotona voimme muistella käyntiämme lukemalla Thomas –professorin julkaisemaa sarjakuvakirjaa Werlan historiasta, joka lähes jokaisella oli matkamunistona palatessamme kotiin.

Matkakertomuksen kirjoittaja Marja Huimala